

Lovtidende A

2013

Udgivet den 8. marts 2013

7. marts 2013.

Nr. 229.

Bekendtgørelse om søfarendes ret til fri rejse med underhold¹⁾

I medfør af § 73 a, stk. 2, i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 742 af 18. juli 2005, som ændret ved lov nr. 493 af 12. maj 2010, og efter bemyndigelse fastsættes:

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for ansatte om bord på skibe, jf. § 1, stk. 1, samt § 49 i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., uanset skibenes anvendelse og fartsområder, med undtagelse af fiskeskibe og fritidsfartøjer.

Stk. 2. I tilfælde hvor der er tvivl om, hvorvidt den pågældende må anses som ansat om bord, afgøres spørgsmålet af Søfartsstyrelsen efter forudgående høring af de organisationer for redere og søfarende, som spørgsmålet vedrører.

Stk. 3. For skibsføreren finder reglen i § 2 om fri hjemrejse efter lovens §§ 11-13 ikke anvendelse.

§ 2. Ansatte har ret til betalt rejse efter reglerne i lovens § 6, stk. 5, § 8, § 10, stk. 3, §§ 11-13, § 14, stk. 1, jf. stk. 3, § 18, stk. 2, § 18 b, stk. 2, § 19, stk. 2, § 30, stk. 3, og § 35.

§ 3. Betalt rejse omfatter:

- 1) Transport fra det sted, hvor den ansatte opholdt sig, da retten til fri rejse indtrådte, og til bestemmelsesstedet.
- 2) Kost og logi under selve rejsen, under ophold på afgangsstedet, mens den ansatte venter på, at rejsen kan arrangeres, og til ankomst til bestemmelsesstedet. Kost og logi ydes under hensyntagen til de på vedkommende sted herskende leveomkostninger.
- 3) Transport af personlige effekter med en samlet vægt på højst 30 kg, men ikke af andre varer erhvervet under rejsen.

§ 4. Rejsen skal tilrettelægges således, at den gennemføres hurtigst muligt. Den normale transportmåde ved hjemrejse bør være med fly og ellers ethvert offentligt befordringsmiddel. Der kan dog aftales anden særlig transportmåde. Ved tilrettelæggelsen af rejsen skal der tages hensyn til den ansattes ønsker, helbredstilstand og omkostninger.

§ 5. Ved fratrædelse for hjemrejse til Danmark efter lovens § 8 må kravet om hjemrejsen være fremsat samtidig med den ansattes egen opsigelse eller afskedsbegæring.

§ 6. Den ansatte kan give afkald på sin ret til betalt rejse. Det gælder dog ikke for rejse til hjemstedet eller forhøringsstedet som led i pleje, der er en følge af sygdom eller tilskadekomst. Den ansatte har ikke krav på godtgørelse for den ubenyttede ret.

§ 7. Udgifterne til betalt rejse afholdes af rederen eller arbejdsgiveren, eller, hvis disse ikke afholder deres lovforpligtelser, den, der er trådt i rederens eller arbejdsgiverens sted, når den ansatte fratræder:

- 1) uden for hjemlandet efter rederens opsigelse eller udløb af en tidsbegrænset ansættelsesaftale,
- 2) som følge af rederens konkurs m.v.,
- 3) som følge af rederens ikke lovlige afsked,
- 4) ved afsked eller fratrædelse efter lovens §§ 11, 12, 13 eller 14,
- 5) som følge af krigsfare mv., jf. lovens § 18 a og § 18 b,
- 6) som følge af sygdom eller tilskadekomst, der har eller kunne have foranlediget tjenestens ophør, eller
- 7) ved tjenesteforholdets ophør som følge af tabet af skibet.

Stk. 2. For ansatte med bopæl i Danmark refunderer staten halvdelen af udgifterne til den ansattes hjemrejse med underhold ved fratrædelse efter længere tids tjeneste, jf. lovens § 8, stk. 2.

Stk. 3. I de tilfælde hvor rederen er en anden end arbejdsgiveren, påhviler forpligtelsen til at afholde rejseudgifterne tillige rederen.

§ 8. Den ansatte afholder udgifterne ved egen hjemrejse som følge af svigagtigt fortiede sygdomme eller lidelser, eller selvforskyldt sygdom eller legemsskader. Kønssygdom anses i denne forbindelse ikke som selvforskyldt.

Stk. 2. Den ansatte afholder endvidere udgifterne ved egen hjemrejse efter udløb af de i lovens § 30, stk. 1-3, jf. § 35, nævnte frister på henholdsvis 16 eller 2 uger.

§ 9. For ansatte med bopæl i Danmark betaler staten hjemrejseudgifterne til bopælen i Danmark, hvis den ansatte lider af kønssygdom eller af tuberkulose, der har eller kunne have foranlediget tjenestens ophør.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009 om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 og om ændring af direktiv 1999/63/EF, EU-Tidende 2009, L 124, side 30-50.

§ 10. I de tilfælde, hvor en i §§ 2-5 omhandlet foranstaltning iværksættes af en anden end den, der efter de foranstående regler skal afholde udgiften, bør foranstaltningen iværksættes under iagttagelse af sædvanlig god økonomi.

Sik. 2. I de her nævnte tilfælde må den, der foreløbig har måttet afholde udgiften, på sædvanlig måde til brug ved refusionskravets fremsættelse sikre sig fornøden dokumentation.

§ 11. I de tilfælde, hvor rederen er en anden end arbejdsgiveren, påhviler forpligtelsen til at afholde rejseudgifterne tillige rederen.

§ 12. Hvis rederen ikke inden for en rimelig tid træffer foranstaltninger for den ansattes hjemrejse efter § 2, sikrer Søfartsstyrelsen den ansattes hjemsendelse efter reglerne i lovens § 10 a.

§ 13. Bekendtgørelsen træder i kraft den 20. august 2013 og finder anvendelse for hjemrejser, der er påbegyndt efter ikrafttrædelsen.

Søfartsstyrelsen, den 7. marts 2013

JAN GABRIELSEN

/Jørgen Løje